

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1237-24
ערר 1238-24
(ערר חרבות ברזל)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח – חברה

העורר: **אופיר זלוצובר**
בעצמו

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העורר הינו מתווך דירות. העררים שבנדון נסובים על תביעות העורר לפיצויים בגין נזק עקיף עקב מלחמת חרבות ברזל, במסלול הוצאות מזכות, בהתאם לפרק שמיני 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961 (כנוסחו בהתאם להוראת השעה; להלן - **החוק**).
2. העורר הגיש תביעה לפיצויים בגין שתי תקופות הזכאות הרלוונטיות עבורו בהתאם לחוק: ספטמבר-אוקטובר 2023 (על סך 12,000 ש"ח), ונובמבר-דצמבר 2023 (על סך 24,000 ש"ח).
3. יוער כבר כעת כי בתקופת ספטמבר-אוקטובר 2023, לא חלה ירידת מחזורים בהשוואה לתקופה המקבילה בשנת 2022 (קיימת הכנסה של 5,469 ש"ח לעומת 5,128 ש"ח בתקופת הבסיס). בתקופת נובמבר-דצמבר 2023 חלה ירידה מזכה (בתקופת הזכאות אין הכנסה, ובתקופת הבסיס נרשמה הכנסה של 4,000 ש"ח).
4. בשלב ראשון, נדחו תביעותיו של העורר תוך שהמשיבה הביעה ספק האם העסק היה פעיל וציינה כי לא דווחו הכנסות גם בחודשים שקדמו למלחמה. השגות שהגיש העורר כנגד החלטות אלו נדחו בקביעה כי לא הוכח קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים ובין המלחמה. המשיבה הדגישה כי העסק חווה ירידות מחזורים במהלך שנת 2023 עוד בטרם החלה המלחמה, כך שאין בסיס להנחה שדווקא בחודשי המלחמה מצבו היה שונה.
5. מכאן הערר שלפנינו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

טענות הצדדים

6. בכתב הערר ובדיון שהתקיים בפנינו, הסביר העורר כי אין לו הכנסה שוטפת וקבועה, וכי הכנסתו מגיעה מעיסקאות תיווך בודדות, שמתבצעות אחת לתקופה ארוכה. העורר טען כי הכנסה גדולה מעיסקת מכירת דירה היא פועל יוצא של עבודה של כ-8-4 חודשים. יוער כי מהנתונים שהוצגו עולה כי בשנים קודמות, נרשמה אצל העורר הכנסה גדולה מעין זו לפחות פעם בשנה, וזאת לצד הכנסות משניות ונמוכות מתיווך בעסקאות שכירות.
7. לעניין השפעות המלחמה, הסביר העורר כי עקב המלחמה בוטלה עסקת תיווך ספציפית שהייתה אמורה לצאת אל הפועל במהלך חודשי המלחמה. העורר הסביר כי לפני המלחמה הוא חתם על הסכם תיווך לטיפול בדירה של לקוח, איתר לקוח שהביע עניין, והעיסקה התקדמה והוכנה טיוטת הסכם מכירה על ידי עורך הדין המייצג. לדברי העורר, לאחר פרוץ המלחמה בוטל ההסכם על ידי המוכר, בטענה שסביבת המחירים השתנתה וברצונו להמתין עם הרכישה ולקבל החלטה בהתאם למצב השוק לאחר המלחמה.
8. יצוין כי בכל שנות הדיווח שהוצגו לוועדה, היו לעורר הכנסות של למעלה מ-150 אלף ש"ח בשנה, ורק בשנת 2023 ההכנסות נותרו כמעט אפסיות (5,469 ש"ח בכל השנה כולה).
9. לעניין תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2023 טען העורר כי לנוכח אופי הפעילות בעסק, יש להעדיף חישוב ממוצע. לטענת העורר, קיימת ירידה בהשוואה לממוצע ההכנסות במישור השנתי – ירידה אשר כאמור נגרמה לטענתו כתוצאה מהמלחמה.
10. המשיבה ציינה מנגד כי קיימות אינדיקציות רבות להיעדר קשר סיבתי. ראשית, צוין כי הירידה בשנת 2023 החלה לפני המלחמה, וכי בכל החודשים ינואר עד אוגוסט 2023 לא היו לעורר הכנסות כלל; לטענת המשיבה, מחזור ההכנסות הנמוך בתקופת המלחמה אינו חריג בהשוואה לנתוני החודשים הקודמים. שנית, המשיבה הדגישה כי הכנסות העורר מתקבלות בעיקר פעם בשנה באופן אקראי, וביתר החודשים מדווחות הכנסות אפס או הכנסות זניחות, כך שממילא קיים ספק רב אם בהתאם לדפוס אקראי שכזה היו צפויות הכנסות דווקא בתקופת המלחמה. בנוסף, הצביעה המשיבה על מגמת ירידה בהכנסות השנתיות של העורר – ירידה בהכנסה השנתית מ-2021 ל-2022 (וכן ירידה נוספת שאירעה לאחר שנת 2018). לצד זאת, המשיבה ציינה כי העורר עוסק בתיווך נדל"ן, וטענה שעיסוק זה לא אמור היה להיפגע כתוצאה מהמלחמה.
11. לעניין העיסקה שבוטלה, המשיבה הדגישה כי ההסכם שצורף כנספח לתיק הערר לא כלל תאריך, וכי לא צורפה טיוטת ההסכם שלטענת העורר בוטלה. המשיבה הדגישה כי בתחום התיווך עסקאות יכולות שלא לצאת אל הפועל מסיבות שונות, וטענה כי הניסיון לקשור זאת למלחמה הוא מאולץ ויש לדחותו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

12. טענות נוספות הועלו על ידי הצדדים במהלך הדיון, שהתקיים באמצעים טכנולוגיים ביום 19.11.2024, וכן ולאחריו. על השתלשלות העניינים בהקשר זה נעמוד בהרחבה להלן.

דיון והכרעה

13. לאחר ששקלנו היטב את טענות הצדדים, באנו לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי. להלן נעמוד על טעמי החלטתנו, ונתייחס בנפרד לכל אחת מתקופות הזכאות העומדות על הפרק.

תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2023

14. כפי שצוין לעיל, בתקופת זכאות זו לא חלה ירידת מחזורים מזכה. העורר ביסס את תביעתו על טענה יצירתית – לעמדת העורר יש לבחון את ירידת המחזורים על פי השוואה למול ממוצע ההכנסות בשנה הקודמת, השוואה שממנה ניתן ללמוד על ירידת מחזורים שנתית, שמשקפת גם בחודשי המלחמה.

15. בכל הכבוד הראוי לטענה זו, אין בידינו לקבלה שכן היא עומדת בניגוד מוחלט להוראות הברורות הקבועות בחוק. תקופת הבסיס מוגדרת בסעיף 38 לחוק במילים הבאות: **“התקופה המקבילה בשנת 2022 לתקופת הזכאות”**. מטבע הדברים, המחוקק היה ער לכך שיש עסקים שקיימת תנודתיות בהכנסותיהם, ואף על פי כן, משיקולים של פשטות ויעילות, קבע את תקופת הבסיס לפי החודשים המקבילים בשנת 2022, ולא הותיר פתח לחישוב חלופי כגון ממוצע.

16. משמעות הדברים היא כי העורר אינו עומד בתנאי הזכאות הבסיסי – בתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2023 לא חלה אצלו ירידת מחזורים מזכה. מדובר בתנאי סף, שבלעדיו לא ניתן לדון מהו גובה הזכאות לפיצוי.

17. אנו ערים לכך שלנוכח אופי הפעילות ודפוסי ההכנסות של העורר, השאלה באילו חודשים מצטיירת ירידת מחזורים ובאילו לא, עשויה להיות מעט שרירותית. אולם אף אם יש אמת בטענה זו, הרי אותה מידה של שרירות קיימת גם בתקופת הזכאות הנוספת – בה קיימת ירידת מחזורים כנדרש בחוק. הלכה למעשה, זכאותו של העורר למענק יכולה להיבחן בתקופת זכאות אחרת, ובנסיבות כאלה ברי כי אין צורך לסטות מהוראות החוק המפורשות.

18. לפיכך, אנו קובעים כי בגין תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2023, העורר אינו זכאי לפיצויים.

מדינת ישראל ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2023 – נטל הראיה

19. שונים הם פני הדברים בתקופת זכאות זו, שבה נרשמה ירידת מחזורים בהשוואה בין תקופת הזכאות ובין תקופת הבסיס. השאלה העולה במקרה זה היא האם מתקיימת דרישת הקשר הסיבתי, קרי האם ירידת המחזורים הייתה כתוצאה ממלחמת חרבות ברזל.

20. נזכיר בקצרה את הרקע המשפטי. אחד התנאים החשובים לזכאות לפיצוי בגין נזק עקיף בהתאם למסלול הוצאות מזכות, הוא כי ירידת המחזורים נגרמה כתוצאה מ"נזק עקיף" – היינו, כתוצאה מהמלחמה (סעיף 38ד(א)(3) לחוק). בקשר למענקי הקורונה, שניתנו על בסיס חקיקה דומה, פסק בית המשפט העליון בבר"מ 7502/22 **רשות המסים נ' בוריס פודולסקי** (ניתן ביום 22.1.2023), כי באופן רגיל די בכך שקיימת ירידת מחזורים, וכי ישנה חזקה באשר לכך שהקשר הסיבתי מתקיים גם ללא הוכחה פוזיטיבית. בהתאם לפסיקה, הנטל עובר אל כתפי העורר באותם מקרים שבהם רשות המסים מציגה "ממצאים עובדתיים מהימנים" המעמידים בספק את קיומו של הקשר הסיבתי (ראו גם עמ"נ 27710-21-06 ב.ג. בטחון הצפון אבטחת מוסדות, **ליווי טיולים ומתן שירותי רפואה בע"מ נ' רשות המסים בישראל**, ניתן ביום 3.1.2022, פסקה 53 לפסק הדין).

21. לענייננו, הציגה המשיבה ממצאים כבדי משקל – העובדה שהכנסות העורר היו נמוכות ואף אפסיות במשך חודשים ארוכים, זמן רב לפני שפרצה המלחמה. ההכנסה הגבוהה האחרונה שנרשמה אצל העורר הייתה בחודש יוני 2022, ומאז, אף שחלפו 16 חודשים עד פרוץ המלחמה, לא היו לעורר אלא הכנסות נמוכות מעטות, ובמשך 8 החודשים שקדמו למלחמה הכנסות העורר עמדו על אפס.

22. טענתו העיקרית של העורר בקשר לכך הייתה כי יש להתייחס לעסקו באופן שונה, שכן גם ללא קשר לתוצאות השנה הספציפית, הכנסותיו הגדולות מתקבלות בערך אחת לשנה. בעסק כזה, רצף של חודשים ארוכים ללא עיסקה גדולה או ללא עיסקאות בכלל הוא מצב נורמלי. העורר הסביר כי ההכנסות הנמוכות שנרשמו מעת לעת אינן מעידות על דבר, שכן מדובר בתיווך בעיסקאות שכירות, שמניבות ממילא הכנסה נמוכה.

23. ברמה העקרונית, תזה זו של העורר מקובלת עלינו. עיון בדיווחי ההכנסות שהוצגו לוועדה בשנים קודמות מלמד כי בכל שנה הצליח העורר לרשום הכנסה בסדר גודל של מאות אלפי שקלים, וברוב המקרים הייתה זו תוצאה של עיסקה משמעותית אחת או שתיים, כאשר לצידן נרשמו הכנסות נמוכות או זניחות. השנה היחידה שבה לא נרשמו הכנסות גדולות כלל היא שנת 2023. יחד עם זאת, כיוון שהמלחמה אירעה רק בסוף שנת 2023, השאלה מדוע לא הצליח העורר להפיק הכנסות בשנת 2023 עומדת בעינה. כיוון שגם לפני המלחמה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לא הצליח העורר לבצע עיסקאות תיווך כלשהן, הנטל הראייתי להוכחת הקשר הסיבתי מוטל עליו.

ביטול עיסקה עקב המלחמה

24. לצורך הוכחת הקשר הסיבתי, טענת העורר הייתה כי עיסקה ספציפית עמדה על הפרק והיא בוטלה עקב המלחמה. העורר התייחס לעיסקה זו בכתב הערר, אליו צורף הסכם להזמנת שירותי תיווך, בגין דירה ברחוב וולפסון בתל אביב, במחיר של 2,850,000. העורר הסביר בכתב הערר כי לצורך מכירת דירה זו אותר רוכש פוטנציאלי, והצדדים אף החלו להחליף ביניהם טיוטות של חוזה מכירה, ואולם לבסוף המוכר נסוג מהעיסקה, עקב המלחמה.

25. בדיון שהתקיים באמצעים טכנולוגיים התעוררו ספקות באשר לבסיס הראייתי לטענותיו של העורר. הודגש כי הסכם התיווך שצורף לא נשא תאריך, וכי מלבד טענותיו של העורר – לא הוצגו ראיות לתמיכה בגרסה העובדתית של העורר.

26. בעיה נוספת שהתחדדה בדיון נוגעת לצפי ההכנסות – גם אם נכונות כל טענות העורר, ואם אכן הייתה העיסקה יוצאת אל הפועל, הייתה צומחת לעורר הכנסת בסך של 85,500 ש"ח בלבד (דמי תיווך של 3%) – הכנסה נמוכה בהרבה בהשוואה להכנסה בשנת 2022, בסך כולל של כ-220 אלף ש"ח. עולה אפוא כי גם לשיטת העורר, כ-61% מירידת המחזורים לא נבע מהמלחמה, אלא מהתנודתיות הטבעית שיש בעסק מסוג זה – מכך שבאופן אקראי, בשנת 2023 עמדה על הפרק עיסקה קטנה יותר. על פי שיטתו של העורר, רק כ-39% מירידת המחזורים מושפע מהמלחמה.

27. בתום הדיון, משלא הושגה הסכמה לגבי תוצאת הערר, ניתנה לעורר (שלא היה מיוצג) שהות להציג ראיות נוספות לתמיכה בטענותיו. בשלב זה, הציג העורר מסמך נוסף – מכתב קצר בחתימתו של בעלי הדירה הנדונה, מר סטפן בנישו. מכתב זה נערך לאחר הדיון לבקשתו של העורר, ובו ציין מר בנישו כי מסר את הדירה לטיפולו של העורר בחודש אוגוסט 2023, וכן ציין כי לקוחה החלה להתקדם ו"נכנסה להליך טיוטות של מכירה בין עו"ד". עוד ציין מר בנישו כך: "במהלך חודש נובמבר 2023 החלטתי לבטל את הליך המכירה ולא למכור את הנכס עקב אי הודאות בתקופת המלחמה".

28. המשיבה טענה מנגד כי באישור זה אין אפילו ראשית ראיה לקיומו של קשר סיבתי. המשיבה הדגישה כי האישור לא נערך כתצהיר, וטענה משום מה כי הוא אינו חתום על ידי מר בנישו (הגם שחתימת מר בנישו מופיעה על גבי המסמך). המשיבה העירה כי היא מבקשת שהמסמך יוגש כתצהיר, כך שניתן יהיה לחקור את המצהיר בטרם תינתן החלטה סופית.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

29. העורר טען מנגד כי כיוון שמדובר בלקוח לשעבר, שאינו מחויב אליו, אין באפשרותו להזמין אותו לדיון ולבקש ממנו לחתום על תצהיר. לטענת העורר, גם המכתב שצורף הוא בבחינת "מעל ומעבר" ממה שניתן היה לבקש מהלקוח בנסיבות העניין.
30. לאחר ניסיונות נוספים לסיים את ההליך בהסכמה, מצאנו כי אין מנוס מלהכריע בשאלה העובדתית והראייתית שהתעוררה בערר. לאחר שקילה נוספת של העניין, בהתחשב בסכום הנמוך של הפיצויים העומדים על הפרק, לא ראינו לנכון לקיים דיון נוסף, או לעמוד על שמיעת עדותו של מר בנישו, וסברנו כי ניתן לבסס את ההחלטה על הממצאים והראיות שהונחו בפנינו עד עתה.
31. כאן המקום להזכיר כי בהתאם לחוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992, ועדת הערר אינה כפופה לדיון הראיות (סעיף 21 לחוק) וכי בעניין סדרי הדיון, ועדת הערר רשאית לנהוג בדרך הנראית לה טובה ביותר לעשיית צדק (סעיף 20 לחוק). בשקלול שיקולי הצדק והיעילות, באנו לכלל מסקנה כי לצורך הוכחת הזכאות לפיצוי בסכום כה נמוך, אין הכרח לדרוש מן העורר להביא לעדות לקוח פוטנציאלי לשעבר, ויהיה זה ראוי והוגן לפסוק בהתאם לחומר שהונח בפנינו.
32. הגירסה העובדתית שהונחה בפנינו על ידי העורר הייתה עקבית וקוהרנטית. מתחילת הדרך, העורר התייחס לקיומה של עיסקת תיווך שבוטלה עקב מלחמה, וצירף את התיעוד היחיד שהיה ברשותו באותה העת – הסכם התיווך שנחתם עם הלקוח הפוטנציאלי. נטל הראיה המוטל על העורר הובהר לו בדיון, ולאחר מכן הוא עשה מאמץ כן להציג ראיה נוספת – מכתב בחתימתו של הלקוח הפוטנציאלי.
33. אנו ערים לקושי בכך שמסמך זה הוגש לאחר הדיון – שכן מסמך כזה ניתן לערוך בדיעבד בהתאם לצרכיו של העורר. מסמך כזה אינו מהווה עדות אותנטית ומקורית על השתלשלות העניינים, אלא עדות בדיעבד. טוב היה אילו היה העורר מציג אסמכתאות נוספות לחיזוק טענותיו, או לכל הפחות עורך את המסמך כתצהיר. אולם העורר מצידו הסביר כי לא היה באפשרותו להביא את מר בנישו לחתום על תצהיר ולהתייצב לעדות, וכי עשה את המירב שהיה באפשרותו בנסיבות. הערה זו מובנת ומקובלת עלינו.
34. עם כל הקושי באסמכתאות המאוחרות שהציג העורר, איננו יכולים לקבל את עמדת המשיבה, כי העורר לא הציג ולו ראשית ראיה. העורר הסביר באופן קוהרנטי ועקבי כיצד הביאה מלחמת חרבות ברזל לכך שעיסקה ספציפית בוטלה ולא יצאה אל הפועל. טענה זו נתמכה בראיה חיצונית – שאמנם ניתן להטיל ספק במהימנותה, אך לא ניתן לפסול את עצם קיומה.
35. התרשמנו בדיון מגירסתו של העורר, שהייתה אמינה בעינינו. במהלך הדיון, העורר הביע רצינות ונצמד לעובדות. מכתבו של מר בנישו, שאינו בעל עניין ואינו קשור לעורר אלא

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בהיותו לקוח לשעבר, מחזיק את הרושם שאכן הייתה עיסקה שאמורה הייתה לצאת אל הפועל, ובוטלה עקב המלחמה. כפי שציינו לעיל, בשלב שבו הדברים הועלו, אכן טוב היה אילו גירסה זו הייתה מקבלת אימות נוסף, ואולם בהינתן ההנחה שקיים צורך להכריע על יסוד המסמכים כפי שהוצגו לנו – אנו סבורים כי העורר הרים את נטל הראיה המוטל עליו.

36. נציין כי מסקנה זו אינה נשענת על גירסתו של העורר בלבד. המשיבה אמנם הציגה, ברמת המיקרו, ממצאים המעוררים ספק לגבי הקשר הסיבתי, אולם ברמת המאקרו – הממצאים האינדיקטיביים דווקא תומכים בעמדת העורר ומחזקים אותה. בכל שנות הדיווח שהוצגו לנו, משנת 2017 ואילך, הצליח העורר להשיג עיסקת מכירה שהניבה לו הכנסה משמעותית, ושנת 2023 הייתה השנה החרیגה היחידה. מובן כי ניסיון העבר אינו מהווה הוכחה, ואינו גורע מנטל ההוכחה המוטל על העורר, ואולם בהנחה שהנתון החריג של שנת 2023 אינו מקרי, יש בכך חיזוק נוסף למסקנתנו.

37. חשוב להדגיש – מסקנה זו אין משמעותה כי הערר מתקבל במלואו. כל שהעורר הצליח להוכיח הוא כי כ-39% מירידת המחזורים נבעה ממלחמת חרבות ברזל. בהתאם להוראות החוק, גובה הפיצוי נקבע בהתאם לשיעור ירידת המחזורים שנגרמה עקב המלחמה. במקרה כגון זה שלפנינו, שבו דרישת הקשר הסיבתי מתקיימת רק לגבי חלק מירידת המחזורים, הרי שגם גובה הפיצוי ייקבע בהתאם. עבור ניזוק שמחזור הכנסתו בשנת הבסיס הוא בדרגתו של העורר, ירידת מחזורים שבין 25% ל-40% בחודשים נובמבר-דצמבר מזכה בפיצוי מינימלי של 8,000 ש"ח (ותשומת הלב בהקשר זה מופנית לסעיפים 38ד(ב), 38ז(א) לחוק, וכן לתקנה 2(2) לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (הארכת תקופת הזכאות וקביעת תיאומים), התשפ"ד-2024). בהתחשב בכל הממצאים שהונחו לפנינו, הגענו לכלל מסקנה כי העורר זכאי לפיצוי מינימלי בסכום זה.

38. בשולי העניין, נציין כי ניתן היה להסתפק בשאלה נוספת, באשר להערכת צפי ההכנסה מהעיסקה שבוטלה. על פי הסכם התיווך שהוצג לוועדה, דמי התיווך נקבעו על 2% משווי הנכס, שהם כ-57 אלף ש"ח. בדיון העיר העורר כי ההכנסה הצפויה היא בשיעור 3% (וייתכן כי הכוונה היא לכך שדמי תיווך נוספים בשיעור 1% היו מוטלים על הרוכש). לא ראינו צורך להידרש לכך, שכן גם לפי החישוב המצומצם, ירידת המחזורים עקב המלחמה היא בשיעור של כ-26% – דהיינו, באותה מדרגת חישוב של גובה הפיצוי כמתואר לעיל, כך שאין לכך השלכה מעשית על התוצאה בערר.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

סיכום והערות אחרונות

39. בטרם סיום, נציין כי ראינו לנכון לדחות את טענות המשיבה כי העסק אינו פעיל. אכן, החוק מחרג מהגדרת "ניזוק" עסקים שדיווחו על הכנסות בשיעור אפס בתקופות הדיווח שקדמו לפרוץ המלחמה, מתוך הנחה שהם אינם פעילים, אולם החוק מותיר פתח לשיקול דעת ומאפשר למנהל לאשר שהעסק היה פעיל. מלכתחילה, המשיבה דחתה את תביעת הפיצויים מן הטעם הזה, אך משהציג העורר ראיות לפעילותו, בחנה המשיבה את עניינו של העורר לגופו של עניין, ודחתה אותו בעילה של היעדר קשר סיבתי בלבד. על הרקע הזה, תמוה מדוע העלתה המשיבה בכתב התשובה את הטענות לעניין היעדר פעילות, לאחר שטענות אלו כבר נזנחו על ידה בשלב ההשגה. מכל מקום, העורר הציג גם בערר ראיות מספקות לכך שהמשיך לפעול ולשאת בהוצאות, כגון הוצאות שכירות, וכאמור אף הציג די ראיות לקיומה של פעילות עסקית שעמדה להניב עיסקה קונקרטי. בנסיבות אלה, אין מקום לטענה שהעורר מוחרג מהגדרת "ניזוק".

40. הלכה למעשה, החלטנו לדחות את הערר בכל הנוגע לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2023. בנוגע לתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2023 הערר מתקבל באופן חלקי, במובן זה שהעורר יהיה זכאי לפיצוי בסך של 8,000 ש"ח בלבד.

41. בנסיבות העניין, בהתחשב בתשתית הראייתית הגבולית ולנוכח התוצאה המורכבת שאליה הגענו, איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ה, 09/02/2025, בהעדר הצדדים.

1237-24, 1238-24

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה